

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΠΛΩΤΙΝΟΥ ΒΙΟΥ

θέαν ἀφικέσθαι τοῦ συνόντος αὐτῷ οἰκείου δαίμονος καλου-
 μένου. τοῦ δὲ ἐτοίμως ὑπακούσαντος γίνεται μὲν ἐν τῷ
 Ἰσίῳ ἢ κλησίσι· μόνον γὰρ ἐκεῖνον τὸν τόπον καθαρὸν 20
 φῆσαι εὐρεῖν ἐν τῇ Ῥώμῃ τὸν Αἰγύπτιον. κληθέντα δὲ εἰς
 αὐτοψίαν τὸν δαίμονα θεὸν ἐλθεῖν καὶ μὴ τοῦ δαιμόνων
 εἶναι γένους· ὅθεν τὸν Αἰγύπτιον εἰπεῖν· “μακάριος εἶ
 θεὸν ἔχων τὸν δαίμονα καὶ οὐ τοῦ ὑφειμένου γένους τὸν
 συνόντα.” μήτε δὲ ἐρέσθαι τι ἐκγενέσθαι μήτε ἐπιπλέον 25
 ἰδεῖν παρόντα τοῦ συνθεωροῦντος φίλου τὰς ὄρνεις, ἃς
 κατεῖχε φυλακῆς ἕνεκα, πνίξαντος εἴτε διὰ φθόνον εἴτε
 καὶ διὰ φόβον τινά. τῶν οὖν θειοτέρων δαιμόνων ἔχων τὸν
 συνόντα καὶ αὐτὸς διετέλει ἀνάγων αὐτοῦ τὸ θεῖον ὄμμα
 πρὸς ἐκεῖνον. ἔστι γοῦν αὐτῷ ἀπὸ τῆς τοιαύτης αἰτίας καὶ 30
 βιβλίον γραφὲν “Περὶ τοῦ εἰληχότος ἡμᾶς δαίμονος”,
 ὅπου πειράται αἰτίας φέρειν περὶ τῆς διαφορᾶς τῶν συνόν-
 των. φιλοθύτου δὲ γεγονότος τοῦ Ἀμελίου καὶ τὰ ἱερά κατὰ
 νουμηνίαν καὶ τὰς ἐορτὰς ἐκπεριμόντος καὶ ποτε ἀξιοῦντος
 τὸν Πλωτῖνον σὺν αὐτῷ παραλαβεῖν ἔφη· “ἐκείνους δεῖ 35
 πρὸς ἐμὲ ἔρχεσθαι, οὐκ ἐμὲ πρὸς ἐκείνους.” τοῦτο δὲ ἐκ
 ποίας διανοίας οὕτως ἐμεγαληγόρησεν, οὐτ’ αὐτοὶ συνεῖναι
 δεδυνήμεθα οὐτ’ αὐτὸν ἐρέσθαι ἐτολμήσαμεν.

11. Περιῆν δὲ αὐτῷ τοσαύτη περιουσία ἡθῶν κατα-
 νοήσεως, ὡς κλοπῆς ποτε γεγονυίας πολυτελοῦς περι-
 δεραίου Χιόνης, ἣτις αὐτῷ συνώκει μετὰ τῶν τέκνων σεμνῶς
 τὴν χηρείαν διεξάγουσα, καὶ ὑπ’ ὄψιν τοῦ Πλωτίνου
 τῶν οἰκετῶν συνηγμένων ἐμβλέψας ἅπασιν· οὗτος, ἔφη, 5
 ἐστὶν ὁ κεκλοφῶς, δείξας ἓνα τινά. μαστιζόμενος δὲ